

Limingan taidekoulun sarjakuvalinjalla: Toisen vuoden opiskelijat Marja Tikkanen ja Antti Ahonen

Miten löytää oma ilmaisu?

Kysymykseen etsitään vastausta Limingan taidekoulun sarjakuvalinjalla

Mervi Heikkilä

Limingan taidekoulussa, Pohjois-Pohjanmaalla on alkukankeuden jälkeen päässyt vauhtiin Suomen ainoa kokopäivätoiminen sarjakuvalinja.

Koulun rehtori Ari Karvonen on Limingan taidekoulun vuonna 2000 alkaneeseen uuteen linjaan tyytyväinen ja hahmottelee sen syntymisen syiksi muun muassa sarjakuvan merkityksen ja arvostuksen kasvun.

– Meillä osa opettajakunnasta oli hyvin aktiivinen tässä asiassa ja viikonlopun sarjakuvakurssit olivat kohtalaisen suosittuja, Karvonen muistelee kansanopiston tilannetta muutamia vuosia sitten.

Limingan kansanopistossa opiskellaan lähinnä kuvataiteita, joten nyt toista

vuotta pyörivä sarjakuvalinja täydentää opiston muuta opetustarjontaa mukavasti.

Tänä vuonna linjalla opiskelee 21 nuorta. He ovat 16-28-vuotiaita. Osa on hankkinut taidekoulutuksen, osa innostunut pelkästään sarjakuvista. Muutamat suuntaavat määrätietoisesti ammatillaisiksi, toisille riittää harrastelu. Opettajana toimii pitkän linjan sarjakuvantekijä Keijo Ahlqvist.

Omanlaista sarjakuvaa

Limingalla opiskelijoita pyritään kannustamaan omanlaisten sarjakuvan tekoon henkilökohtaisen ohjauksen avulla.

– Koulussa ei niinkään opeteta sarjakuvan tekemistä yleensä, koska kaikki opiskelijat pyrkivät omaan suuntaansa ja ovat eri kohdassa sarjakuvaharrastuksessaan. Alamme vain tehdä omanlaista sarjakuvaa. Viime vuonna oppilaita oli

vähän ja oli mahdollisuus henkilökohtaiseen ohjaukseen. Nyt porukka on kolminkertainen, mutta taipumus jäi päälle, kertoo Ahlqvist.

– Enimmäkseen seuran kunkin työskentelyä ja osoitan keinoja kehittää ilmaisuun siihen suuntaan, minkä arvelen asianomaiselle luontevaksi. Silloin tällöin juttelen välineistä, ilmaisukeinoista, kokemuksista. Ripottelen teknisiä vinkkejä, myöhemmin alan lypsää olemassa olevien ja tekeillä olevien sarjakuvien analyysia ja tulkintaa. Luentomaista opetusta on pari tuntia päivässä.

– Jotta tänä ei olisi jäänyt ainoaksi opetustyyliksi, pyysin Petteri Tikasta pitämään jakson omanlaistaan sarjakuvakurssia. Hänen opetuksensa on varsin erilaista, haluaisin kernaasti osallistua siihen, kertoo Ahlqvist ja korostaa myös sitä, että sarjakuva on kerrontataidetta, ei pelkkää kuvataidetta. Sisällyksettömät kokeilut eivät häntä innosta.

Opetusohjelmansa sisällön Ahlqvist on kehittänyt lähinnä oman opetus- ja sarjakuvatekemisen pohjalta, mallia ei ole juuri haettu maailmalta.

– En tunne ulkomaalaisia opinahojoja. Serietekeitin Jordsäterin olen tavannut ja saanut häneltä materiaalia. Käytän jonkin verran Ducin kaksiosaista l'Art de la BD -kirjaa ja uuta materiaalia, mitä satun Kemiin sarjakuvakirjastosta löytämään. Luetan oppilaillani kirjallisuutta ja sarjakuvia. Netistä puolestaan löytyi sarjakuvakoulu 'Atelierbd'.

”Suttu vituttaa, olen kalkkis”

Pullonkaulana nuorten tekijöiden sarjakuvissa on usein rohkeuden puute.

– Jutut jäävät pliisuiksi, arvatenkin sen vuoksi, että valtasarjakuva on aika sovinnainen, Ahlqvist arvelee.

Opetuksessa myös tekniikka teettää töitä.

– Pyydän lukijaystävällistä ilmaisu- ja tekstia, täsmällistä viivaa, vaikka se olisi kuinka Reiser-tyylistä. Suttu vituttaa, olen kalkkis. Vaikeinta on opettaa omaperäisyyttä, kun monikaan ei ole vielä keksinyt OMAA omaperäisyyttään.

Sarjakuva ammattina on vaativa laji. Ahlqvist korostaa opetuksen monipuolisuutta: leipä voi irrota kuvittamisesta ja graafisesta suunnittelusta.

– Sarjakuvalinjalaisilla on realistiset mahdollisuudet elättää itsensä, vaikka he tekevätkin sarjakuvia.

Opetustyön ohella Keijo Ahlqvist ennättää toisinaan itsekkin piirustuspöydän ääreen. Hän tekee kuvakäsikirjoituksia Ari Kuttilalle informatiivisiin tilaussarjakuviin ja askartelee epäkaupallisia sarjiksia nettiin ystävän sivuille. Kemin kaupungin tiedotuslehdessä ilmestyy myös edelleen Ahlqvistin kynästä lähtöisin oleva Kemistit. ■

Limingan kansanopiston rehtori Ari Karvonen

Sarjakuvalinjalla Limingassa

Marja Tikkanen ja Antti Ahonen opiskelevat Limingan sarjakuvalinjalla toista vuotta. Minkälaista opiskelu on ollut?

– Tämä on ollut todella hieno juttu, saa tietoa eri sarjakuvataiteilijoista ja -tyyleistä. Omaa albumia tehdessä on hyvä saada neuvoja kuvakulmista, sommittelusta ja yleensäkin kaikista kuvallisen ilmaisun keinoista.

– Lisäksi täällä oppii käyttämään kaikkia välineitä tussista tietokoneeseen. Tullee ihan hyvä tuntuma sarjakuvataiteilijan ammattiin. Kun vain saisi myytyä noita strippejä johonkin lehteen...

Minkälaiset tilat teillä on?

– Työskentely isossa luokassa, jossa on paljon oppilaita, tuntui alussa hieman omituiselta. Tottumiskysymys se vain tietysti on.

– Niinpä. Mutta inspiroiva ilmapiiri on kaikkein tärkein!

– Edellisvuonna oli pienempi ryhmä, eikä ollut sama opettaja koko vuotta. Oli ihan hyvä oppia mallista ja annetuista aiheista piirtämistä ennen kun alkoi tekemään omaa juttua.

– Teimme reissun Kemin sarjakuvapäiville, jossa piirsimme porukalla 100 metriä sarjakuvaa.

Suomen Sarjakuvaseuran Sarjakuva-automaatti sijaitsee Meteori-kafeissa Laspaalissa. Vanha 1940-luvun makeis- ja savuke-automaatti myy nyt pieniä sarjakuvalehtiä! Kahvin juonnin lomassa voit vaihtaa viiden ja kymmenen markan kolikkosi pieniin sarjakuva-askelmiin. Haluessasi voit saada myös omat tuotteesi myyntiin. Lisätietoja www.kupla.net tai automaattista@yahoo.co.uk